

LBRIS

We know
books

RADU TEODORESCU

Cum să rezistăm
în fața smintebilor

Se mai pot mântui smintitorii?

EDITURĂ AGAPIS
București - 2025

LBRIS

We know
books

RADU TEODORESCU

Cum să rezistăm
în fața smintebilor

Se mai pot mântui smintitorii?

EDITURĂ AGAPIS

București - 2025

*Noi ne vom duce de aici mai devreme sau mai târziu, dar, dacă reușim să lăsăm urmașilor cât mai multe cărți sfinte, le lăsăm o zestre de mare valoare pentru ei și pentru cei care vor veni după ei.
Protos. Nicodim Măndiță*

Difuzare:

EDITURA
AGAPIS

Str. Mențiunii Nr. 7
Sector 2, București
Tel./Fax: 021-2410673
Mobil: 0733-580000
editura.agapis@gmail.com

Cărțile pot fi comandate online la adresa
www.edituraagapis.ro
sau de la librăria Editurii Agapis,
din strada Mențiunii Nr. 7, Sector 2, București
unde puteți beneficia de **reduceri de preț**.

Editura AGAPIS
Vasile Marcu / *Taina fraților gemeni*
ISBN: 978-973-8440-05-0

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TEODORESCU, RADU

**Cum să rezistăm în fața smintelilor : se mai pot
mântui smintitorii?** / Radu Teodorescu. - București :
Agapis, 2025
ISBN 978-630-6705-09-2

CUPRINS

Cuvânt introductiv	5
Introducere	11
Capitolul 1	23
Sminteala în societate	
Capitolul 2	47
Sminteala în Biserică: cea mai gravă sminteală	
Capitolul 3	68
Se mai pot pocăii smintitorii?	
Capitolul 4	93
Sminteala intenționată și sminteala neintenționată	
Capitolul 5	117
Sminteala: piatră de poticnire sau probă a credinței?	
Capitolul 6	142
Sminteala morală: recuperabilă sau irecuperabilă?	
Concluzii.....	169

neimportant (eventual o ceartă neînsemnată cu un vecin mai iute la mânie), ci un combatant care suferă o corecție severă în care sunt implicate două oști, arme, un nivel crescut de agresiune și o intenție clară de a ucide. La fel, un smintitor biblic nu afectează doar parțial și minor viața celui smintit, ci în joc este însăși mântuirea celui din urmă; așadar, miza smintirii este nu doar enormă în substanță, ci se presupune că are și o desfășurare exterioară asemănătoare cu cea a posedării de către diavol.”⁹

⁹ <https://dilemaveche.ro/sectiune/tema-saptamanii/articol/cica-niste-cronicari-nu-duc-lipsa-de-sminteli> (accesat pe 18.04.2022).

Capitolul 1

SMINTEALA ÎN SOCIETATE

În antichitate, filosoful grec Aristotel susținea că omul este o ființă socială. Fără îndoială că, la un anumit nivel, ajungem să fim definiți de relațiile sociale pe care le avem. Societatea poate fi considerată un mare paradox, fiindcă, deși este una singură, ajunge totuși să fie experimentată de fiecare persoană în mod diferit. Știm că societatea din jurul nostru ajunge să ne influențeze.¹⁰ Societatea ne poate influența până în punctul în care ne poate sminti.

Smintelile din societate, în general, pot veni mai ales de la persoanele publice. Mulți dintre noi am ajuns să ne smintim din cauza acestor persoane, în special din rândul politicianilor. Cum ne pot ei sminti?

- Minciuni
- Corupție
- Vulgaritate
- Șantaj
- Setea după putere
- Limbaj obscen
- Accese necontrolate de furie

¹⁰ A se vedea Mihai Himcinschi, *Biserica în societate* (Alba Iulia, 2006).

- Duplicitate
- Fățarnicie
- Înșelăciune

Toate acestea sunt comportamente care, de multe ori, ajung să fie întâlnite la persoanele aflate în funcții publice. Ce este de făcut?

Este cu adevărat greu să nu fii mincinos dacă trăiești într-o țară în care președintele este un mare mincinos. Este greu să nu fii vulgar dacă ai un șef care se exprimă vulgar. Este foarte greu să nu fii bârfitor dacă trăiești printre vecini extrem de bârfitori. Evident că această listă ar putea continua.

În lumea noastră, se știe că sminteala este ceva:

- greșit
- eronat
- rău.

Totuși, sminteala este adesea tolerată în societatea noastră. Gânditorul Cătălin Prisăcaru era de părere că incompetența este un factor care smintește foarte mult: „așadar, stricăciunea smintelii nu este numai un nefericit episod indus din afară de către forțe mai puternice decât bietul oropsit (forțe militare, cum vedem la cronicari, sau metafizice, cum ne spune Evanghelia după Matei), ci și un defect personal pe care împricinatul îl tolerează, poate chiar îl cultivă: incompetența.”¹¹

Este adevărat că sminteala ajunge să fie tolerată în lumea noastră, fiindcă suntem extrem de permisivi cu incompetența. Aceasta deoarece avem o anumită reți-

11 <https://dilemaveche.ro/sectiune/tema-saptamanii/articol/cica-niste-cronicari-nu-duc-lipsa-de-sminteli> (accesat pe 18.04.2022).

nere când vine vorba de incompetență. De multe ori ne simțim prinși într-un lanț al incompetenței. Trebuie să conștientizăm faptul că, dacă suntem îngăduitori cu cei din jurul nostru nu înseamnă că și ei vor fi la fel cu noi. Cei mai mulți gândesc astfel: dacă eu sunt îngăduitor cu alții, și ei vor fi îngăduitori cu mine. Adevărul este că trebuie să fim:

- severi mai ales cu noi înșine
- și să arătăm profesionalism¹² cu cei din jur.

Ceea ce trebuie să știm este că, dacă vrem să avem o funcție în viața publică, mai întâi trebuie să ne facem un examen de conștiință și să vedem dacă suntem sau nu oameni:

- integri
- competenți
- pricepuți
- morali
- și buni.

Dacă nu avem aceste calități, vom ajunge o smințire pentru semenii noștri. De multe ori, viața noastră socială lasă un gust amar. Punem mari speranțe în oameni de stat, pentru ca apoi acestea să fie spulberate. Viața socială și, mai ales, viața publică ne lasă adesea un gust amar.

Gânditorul Georg Christoph Lichtenberg¹³ spunea că se poate de frumos: „Un copil cuminte, crescut la-

12 A se vedea Radu Teodorescu, *Profesionismul duhovnicesc ca virtute morală practică* (Cugir, 2022).

13 Georg Christoph Lichtenberg a fost un satirist german https://en.wikipedia.org/wiki/Georg_Christoph_Lichtenberg (accesat pe 01.06.2022).

olaltă cu unul smintit, poate la rândul lui înnebuni. Omul este atât de perfectibil și coruptibil, încât poate deveni nebun din rațiune.” Afirmația aceasta ne arată cât de vulnerabili suntem când vine vorba de viața noastră:

- socială
- politică
- psihologică
- și morală.

Trebuie să știm că este foarte greu să nu ne smintim dacă trăim într-o societate smintită. Actorii sunt, de asemenea, persoane publice. Ei nu sunt doar oameni ai divertismentului, ci și formatori ai opiniei publice. Mai ales în cazul actorilor americani, sminteala pare ceva obișnuit. Sunt actori care trec dintr-o căsătorie în alta fără să considere că imaginea lor publică este afectată. Nimic mai eronat. Tinerii, în special adolescenții, ajung să fie influențați de acești mari actori, căutând modele de urmat.

Un caz recent din America, legat de un atentat terorist, a șocat: atacatorii au fost găsiți îmbrăcați la fel ca personajele din filmul *Matrix* (1999), fapt care arată impactul profund al culturii populare asupra unor indivizi.

Prin aceste rânduri am vrut să arătăm că persoanele publice trebuie să fie atente, pentru că pot deveni foarte ușor o smintire. Dumnezeu întotdeauna sancționează sminteala. Știm că prin Sfântul Arhangel Mihail, Dumnezeu l-a scos din rai pe diavol și pe asociații săi, deoarece acesta nu a fost doar o smintire pentru îngeri, ci a ales să slujească întunericului și nu

mai putea rămâne în lumină.

Smintitorii din poziții publice sunt mulți și, ceea ce este trist, adesea nu dau înapoi. Este nevoie de intervenția justiției sau a poliției pentru a-i trage la răspundere. Că trebuie să fim rezistenți în fața smintelii, ne spune chiar Iisus: „Atunci Iisus le-a zis: Voi toți vă veți sminti întru Mine în noaptea aceasta, căci scris este: «Bate-voi păstorul și se vor risipi oile turmei».” (Matei 26, 31).¹⁴

Societatea noastră, de multe ori, ajunge să practice sminteala în masă. Cum este posibil acest lucru? Este posibil prin mai multe ideologii pe care le recunoaștem ca fiind extrem de nocive:

- nazism,
- comunism,
- antisemitism,
- rasism,
- secularism
- și hedonism.

Toate aceste ideologii sunt vehiculate și astăzi de oameni care, deși conștientizează că smintesc, au făcut din sminteală un mod de viață.

Filosoful francez Jean Jacques Rousseau¹⁵ spunea:

---

14 Ceea ce trebuie să ne dăm seama este că nimic din ceea ce a făcut Iisus nu este smintitor și nici nu ne smintește. Aceasta fiindcă suntem oameni care trebuie să știm că sminteala este un lucru care ajunge să fie depășit dacă vom cerceta mai bine contextul în care Iisus a rostit sau a făcut unele lucruri. Prin urmare dacă voim să găsim un punct de sprijin în luptele noastre cu sminteala întotdeauna trebuie să știm că în Iisus vom găsi un punct de reper. Iisus trebuie să știm că nu smintește și prin harul Lui ne poate și pe noi ajuta să trecem mai ușor de sminteală.

15 Jean Jacques Rousseau a fost un filosof francez de origine elvețiană

„dacă un om nu este smintit, poate fi vindecat de orice nebunie în afară de vanitate.” Afirmatia aceasta ne arată că sunt oameni care smintesc pe alții, dar și unii care smintesc fiindcă în ei există multă:

- mândrie,
- orgoliu,
- slavă deșartă,
- și egocentrism.

Acești oameni sunt preocupați doar de propria persoană și nimic altceva. Ei urmează dictonul „urmează-ți extazul propriu”, ignorând orice altceva din jur. Tot ce contează pentru ei este:

- satisfacția proprie,
- propria persoană,
- și propriile opinii.

Există multe persoane care știu că sunt o sminteală pentru cei din jur, dar nu fac nimic să se schimbe sau nu vor să modifice nimic în ele însele. De ce? Pentru că sunt cuprinși de vanitate. Tot ce contează pentru ei este „eu” și propria persoană.

Omul a devenit conștient de sminteală din cele mai vechi timpuri. În antichitate, Sfântul psalmist David spunea despre sminteală și calea ei: „Această cale le este sminteală lor și celor ce vor găsi de bune spusele lor” (Psalmi 48, 13).¹⁶ Deși creștinismul ortodox îi desconsideră pe smintitori încă de la începutul existenței sale, au fost și vor mai fi mulți care îi vor adula

care este considerat cel mai ilustru al iluminismului https://ro.wikipedia.org/wiki/Jean-Jacques_Rousseau (accesat pe 01.06.2022).

¹⁶ Din <http://pildele-cartilor-sfinte.com/pacatul.html> (18.04.2022).

și cinsti. Aceasta fiindcă omul este mult mai ușor înclinat spre rău și răutate.

De cele mai multe ori, sminteala este:

- ușoară,
- facilă,
- pare firească,
- și aduce un fel de satisfacție.

Adevărul este, că în lumea noastră-i mult mai ușor să smintești decât să fii o pildă de moralitate și adevăr. De aceea oamenii caută repere în persoane publice smintite.

Sminteala este aproape o normalitate în societatea noastră. Se știe de cazul unui comerciant de pornografie care, întrebat de un reporter:

- „Sunteți conștient că a comercializa pornografia este un lucru imoral și rău?”
- „Da,” a răspuns comerciantul.
- „Și atunci de ce faceți ceea ce faceți?”
- „Sunt conștient că a comercializa pornografie este un lucru rău, dar dacă oamenii vor, eu le ofer cu mărinimie.”¹⁷

Sminteala este un act care întotdeauna are în vedere pe cei din jur, fiind:

- public,
- social,
- și exteriorizat.

Aceasta pentru că trebuie să știm că una este să păcătuiești în privat și alta este să păcătuiești în public.

¹⁷ Acest dialog a avut loc imediat după căderea blocului comunist într-un din țările fost comuniste.

Când păcatul nu este făcut în public, se poate spune că el este unul mai puțin grav. Aceasta deoarece nu ai ajuns să contaminezi și pe alții. Smintitorii, de cele mai multe ori, se cred oameni curajoși care „spun lucrurilor pe nume”. Ei cred că trăiesc într-o societate care este ținută captivă de morala creștin-ortodoxă a Bisericii. Nu este acesta sentimentul pe care l-au avut renașteniștii când au ajuns să considere că a picta sfinți îmbrăcați în biserici este demodat și învechit? Așa că, în Renaștere, toți sfinții din biserică au ajuns să fie pictați dezbrăcați. Se poate vedea aici cât de împietriți au fost unii oameni care au transformat bisericile în spații de nudism.¹⁸

Doi părinți s-au întâlnit într-o zi și discutau despre copiii lor.

- Bună.
- Bună ziua.
- Mă bucur că te văd.
- Și eu.
- Ce mai faci?
- Bine.
- Mă bucur să aud asta.
- Dar tu ce mai faci?
- În mare, bine.
- În mare?
- Da.
- Adică?
- Mă preocupă educația fiului meu.

¹⁸ A se vedea Benedicta Ward, *Viețile sfințelor care mai înainte au fost desfrânate* (Sibiu, 2007).

- Asta este bine.
- Nu știu ce să spun.
- De ce?
- Nu știu până unde să merg.
- Cu ce?
- Cu severitatea.
- Da.
- Asta este cu adevărat o provocare.
- De ce?
- Pentru că trebuie să eviți extremele.
- În ce sens?
- Nu trebuie să fii extrem de sever cu fiul tău.
- Nu?
- Nu.
- Cum așa?
- Dar nici nu trebuie să fii extrem de permisiv cu el.
- Chiar dacă îl iubesc?
- Da.
- De ce?
- Pentru că dacă îl iubești, îl vei pedepsi.
- Cum să îl pedepsesc dacă îl iubesc?
- Uite așa.
- Fă-mă să înțeleg.
- Bine.
- Te ascult.
- Sunt părinți care cred că trebuie să fie foarte severi cu fiii lor.
- Chiar dacă îi iubesc?
- Da.
- Nu știu ce să spun.
- Uite, îți voi spune o întâmplare.